

Slutreflektion över det jag kom fram i min uppsats: *Fri kärlek – Depeche Mode och de moderna teologerna*

Jag är övertygad om att vi människor är påverkade av diktare och teologers resonemang. Dikten är mer påverkad av vårt kristna idévarv mer än vi tror. Vi talar om krafter. Vi talar om mysterium. Vi undrar om varför vi blir kära. Vi kan egentligen inte förklara det vi inte förstår därför förklarar vi allt med kärlek. Gud är kärlek. Kärlek är Gud. Livets mening är kärlek. Kärlek är livets mening. Frihet är kärlek och Gud är både kärlek och frihet. Vår vänskap och vår kärlek är en avspeglning av Guds fria kärlek. Närmare en sådana abstrakta begrepp kommer vi aldrig sanningen. Det låter fint. Och till och med den största teologen av alla på 1900-talet Karl Barth blir till ett litet barn när han skall förklara varför Gud är och skapar. Han har följande enkla närmast barnsliga tes. Därför.¹

Martin Gore försöker också förklara livets mysterium. Han vill komma undan livets leda. Han lever för kärlek och sex. Han ser dem som ett botemedel mot ledan. Teologer, diktare och låtskrivare försöker alla förklara livets alla mysterium. Jag kan inte säga att jag övertygad över deras teser. Men tanken som både Barth, Bultmann, Moltmann, Jungel härbärgerar att Gud är fri kärlek och vi är en avspeglning av guds frihetliga kärlek i ömsesidig relation till varandra, kan anses vara mer än en möjlig abstrakt förklaring av Guds väsen och dess avspeglning, människorna. Vi bör därför leva som Gud är. Och som Martin Gore menar. I fri kärlek. Men som en trevare till framtida diskussion är en undran om vi kan komma närmare i vårt resonemang om det vi förstår utan att förklara allt som kärlek.

Det finns alltså drag som återkommer både hos de moderna teologerna och hos Martin Gore. Gore skriver aldrig rakt ut att han tror på Gud, han är dock övertygad om att det finns en kraft trots att han själv aldrig haft någon erfarenhet av en sådan. Trots Depeche Modes låtskrivares tvetydighet när det gäller tron rör han sig helt klart i ett kristet arv och språk. Det handlar om klagan över de orättvisa olyckor som Gud låter drabbar oss människor varje dag, om livets leda och dess botemedel, om svek och förlåtelse, tillit och tro, om att vara en ställföreträdande Jesus för varandra, om alltid känna sig orättvist bedömd, om döden eller acceptans över det liv om man fått sig givet och till sist om fri kärlek. Språk och metaforer som också finns hos de moderna teologerna. De skriver och talar också om kärlek, om fri kärlek. Ett tillstånd i vilket Gud väsen skall finnas i och som denna kraft erbjuder oss människor att vara i – ett idealtillstånd vi bör vara tillsammans i människor emellan. Ett annat drag som är gemensamt

¹ Ford, David (red), *Moderna Teologer del 1*, s. 64

är förhoppningen synen på människan att vi människor kan bära varandras bördor att vi kan vara ställföreträdande Jesus för varandra. Något som främst Dietrich Bonhoeffer lyft fram och som kommer fram i låten *Personal Jesus*. De funderar alla också, som vi alla människor gör, på varför människor behöver orättvärdigt lida om Gud är kärlek och har all makt att göra gott.